

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 268/2023
28.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Новице Пантића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 544/21 од 10.10.2022. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 119/22 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Новице Пантића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 544/21 од 10.10.2022. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 119/22 од 12.01.2023. године, у односу на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 544/21 од 10.10.2022. године, окривљена АА, оглашена је кривом због кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, па јој је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем, као и да на име паушала плати износ од 7.000,00 динара у корист буџетских средстава Основног суда у Пожаревцу, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 119/22 од 12.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Новица Пантић, због повреда закона из

члана 438. став 1. тачка 1) и 9) и став 2. тачка 1) као и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исте преиначи доношењем ослобађајуће или одбијајуће пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док у преосталом делу нема прописан садржај.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је за постојање кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, потребно да је овлашћено службено лице ставило службени печат или знак, у овом случају на предметно путничко возило, ради осигурања предмета. Међутим, по ставу одбране, на основу записника о попису и процени јавног извршитеља, не може се тврдити да налепнице залепљене на сва врата предметног путничког возила представљају службени печат или знак, стављен ради обезбеђења предмета, јер је исти, сам по себи, већ био обезбеђен на основу записника о попису и процени, у коме стоји податак да: „печаћење пописаних ствари није извршено“. Следствено томе, ако нема таквог знака (печата) не може бити ни његовог скидања, односно повреде, из ког разлога нема ни кривичног дела из члана 327. став 1. КЗ. Нижестепени судови су по ставу одбране, окривљену осудили, иако њене радње не представљају кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака, јер она није повредила никакав службени знак, будући да је јавни извршитељ наведене налепнице ставио неовлашћено, односно из незнања, с обзиром на то да исте представљају обично обавештење грађанима и свим заинтересованим лицима да то путничко возило није могло да се отуђи или да се њиме на било који начин располаже.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оценио је као неосноване, из следећих разлога:

Радња извршења кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, алтернативно је одређена и може се састојати у скидању или повреди службеног печата или знака или улажењу у просторију, односно отварању осигураног предмета без скидања или повреде службеног печата или знака. Објект радње јесте службени печат или службени знак који треба да је ставило овлашћено службено лице ради осигурања предмета или простора.

Према чињеничном опису дела у изреци правноснажне пресуде, окривљена АА је у време и месту наведеним у изреци пресуде у урачунљивом стању, свесна свог дела и забрањености истог, чије извршења је хтела, повредила службени знак – пописне налепнице број 0299 и број 0300, које је ставило овлашћено службено лице код јавног извршитеља ББ, ради осигурања предмета, путничког возила ближе описаног у изреци пресуде, приликом спровођења извршне радње пописа и процене покретних ствари извршног дужника, овде окривљене АА, на тај начин што је отворила врата возила обезбеђена наведеним пописним налепницама, а која врата се нису могла отворити без оштећења или уклањања пописних налепница и исто одвезла из дворишта до куће свог брата, на означеној адреси.

По оцени овога суда, из чињеница и околности наведених у изреци правноснажне пресуде произлазе сва законска обележја кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, за која је окривљена оглашена кривом правноснажном пресудом и то како објективна која се односе на радњу извршења која се састоји у повреди службеног знака – пописних налепница стављених од стране овлашћеног службеног лица код јавног извршитеља, ради осигурања предметног путничког возила, тако и субјективна обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљене која обухвата и свест о забрањености дела.

С тим у вези Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева да предметне пописне налепнице не представљају службени знак који је ставило овлашћено службено лице ради осигурања предмета.

Према одредби члана 112. став 3. тачка 3) КЗ, службеним лицем сматра се јавни бележник, јавни извршитељ и арбитар као и лице у установи, предузећу или другом субјекту, којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Имајући у виду наведену законску одредбу јавни извршитељ има својство службеног лица, које врши јавна овлашћења која су му поверена Законом о извршењу и обезбеђењу.

Како су у конкретном случају означене пописне налепнице стављене на предметно путничко возило од стране овлашћеног службеног лица код јавног извршитеља, ради осигурања предмета у извршном поступку, приликом спровођења извршне радње пописа и процене покретних ствари извршног дужника – окривљене АА, које налепнице су на себи имале ознаку овлашћеног службеног лица – јавног извршитеља ББ и биле видљиве за сва лица са циљем њиховог обавештавања да се тај предмет не сме отварати, то исте, супротно наводима захтева, представљају службени знак, односно објект радње извршења кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева којима се указује да се у радњама окривљених не стичу законска обележја кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ и

да је правноснажном пресудом, на штету окривљене учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да је на радњу окривљене требало, евентуално, применити одредбу члана 226. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, којом је прописано да ће се лицу које, између осталог, уклони ознаку да су ствари пописане, изрећи новчана казна. Стога, према ставу одбране, у ситуацији када је Законом о извршењу и обезбеђењу – чланом 226. став 3. предвиђено да ће се казнити онај ко уклони ознаку да су ствари пописане и то новчаном казном у смислу члана 131. истог закона, онда такво лице не може да одговара за кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, јер је Закон о извршењу и обезбеђењу блажи за учиниоца од Кривичног законика и стога једини закон који је могао бити примењен у конкретном случају.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака чини онај ко скине или повреди службени печат или знак који је овлашћено службено лице ставило ради осигурања предмета или простора или ко, без скидања и повреде печата или знака, уђе у такву просторију или отвори предмет на који је био стављен службени печат или знак.

Према одредби члана 226. став 3. Закона о обезбеђењу и извршењу, лицу које уклони копију записника о попису, закључка о коначном попису или ознаку да су ствари пописане, изриче се новчана казна.

Одредбом члана 131. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да се извршном дужнику, дужнику извршног дужника, банци, послодавцу извршног дужника, Агенцији за привреде регистре, Централном регистру хартија од вредности, Републичком геодетском заводу и органу старатељства, може изрећи новчана казна ако не поступи по налогу или забрани суда или јавног извршитеља, а банци и ако не поступи по налогу или забрани организације за принудну наплату.

Одредбом члана 14. став 1. КЗ, прописано је да је кривично дело оно дело које је законом одређено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено, а у ставу 2. истог члана да нема кривичног дела уколико је искључена противправност или кривица, иако постоје сва обележја кривичног дела одређена законом.

Противправност као конститутивно обележје општег појма кривичног дела из члана 14. став 1. КЗ, искључују дело малог значаја (члан 18. КЗ), нужна одбрана (члан 19. КЗ) и крајња нужда (члан 20. КЗ), док кривицу, која је такође обележје општег појма кривичног дела, искључује неурачунљивост (члан 23. КЗ), неотклоњива стварна заблуда (члан 28. КЗ) и неотклоњива правна заблуда (члан 29. КЗ).

По ставу Врховног касационог суда, чињеница да су исте противправне радње предвиђене као кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, кажњиве и одредбом члана 226. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, не искључује постојање кривичног дела, нити његову противправност и кривицу, па уколико се у радњама окривљене стичу сва законска обележја кривичног дела из члана 327 став 1. КЗ, које јој је оптужбом стављено на терет, као у конкретном случају, нема места доношењу ослобађајуће пресуде на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, применом блажег закона, у смислу навода захтева.

По налажењу овог суда, нижестепени судови су у конкретном случају, правилно применили кривични закон када су радње окривљене описане у изреци првостепене пресуде правно квалификоване као кривично дело из члана 327. став 1. КЗ, те сходно томе у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе није примењен закон који се није могао применити, односно није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљене као разлоге подношења захтева за заштиту законитости означава и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али наводи захтева не садрже образложење у чему се те повреде састоје.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу који се односи на наведене повреде закона, нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, што у случају подношења захтева због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева не само опредељење повреде због које се захтев подноси, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Врховни касациони суд према изричитој одредби члана 489. став 1. ЗКП, испитује правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП) дела и правца побијања, који су истакнути у захтеву и није овлашћен да по службеној дужности оцењује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић